

jeg måske føje til – og alligevel går det ikke så dårligt i Norden, for nu at sige det på jysk.

Men succeskriterierne i den globale konkurrenceevne er i forandring. Vi skal derfor arbejde på at blive bevidste om kilderne til den nordiske succes. Hvis vi forsømmer at udvikle styrkerne og udnytte mulighederne i den nordiske model, så risikerer vi at sætte noget over styr.

Som jeg sagde, er der mange områder, ministeren har taget op i redegørelsen, og jeg vil tage fat på et par af dem:

Jeg hæfter mig ved og er enig i, at vi skal bruge det fælles nordiske budget som politisk styringsinstrument. Det Radikale Venstre finder, at det er godt, at samarbejdsministeren har bedt budgetekspertgruppen om at undersøge, hvordan det kan sikres, at det fælles nordiske budget tilrettelægges sådan, at det i højere grad afspejler resultatet af egentlige politiske prioriteringer end den her automatiske videreførelse af prioriteringerne. Jeg vil følge resultatet af undersøgelsen med interesse.

Jeg hæfter mig ved omtalen af samarbejdet med frivilligsektoren. Det basale nordiske samarbejde er det, der er imellem befolkningerne, det, der er på gulvet. Det er en historisk kendsgerning, at det nordiske samarbejde er startet som et folkeligt samarbejde, og det er en kendsgerning, at der stadig er stærke og stabile relationer direkte imellem de nordiske befolkninger. Foreningerne NORDEN er et godt fundament, et godt eksempel på den folkelige samhørighed.

Jeg er glad for, at vi i det her år, også i Nordisk Råd, har været med til at sætte en dagsorden, der styrker relationerne, f.eks. ved at inddrage ngo'erne, inden visse beslutninger træffes. Vi taler om kundskåbsopbygning og netværk, samarbejde inden for den nordlige dimension, samarbejde i Barentsregionen og Østersøregionen og samarbejde med alle de frivillige organisationer.

Baltikum skal fremdeles støttes. De baltiske lande er i en overgangsperiode, også selv om de er kommet med i EU. De er stadig væk i, hvad jeg vil kalde en demokratisk overgangsperiode, og indtil de virkelig finder deres eget demokratiske fundament, skal vi stadig væk støtte dem, vi, der arbejder med det nordiske.

Jeg hæfter mig ved, at redegørelsen gentagne gange taler om og i det hele taget lægger op til samarbejde og dialog med Nordisk Råd. Det følte jeg ikke helt var tilfældet sidste år ved den her tid, og jeg ser derfor med stor fortrøstning frem

til det videre samarbejde mellem rådet og ministerrådet.

Jeg hæfter mig ved, at kulturen ikke er blevet beskåret i budgettet for 2007, og det hilser jeg meget velkommen. Kultursamarbejdet er det fundamentale nordiske samarbejde. Der må rårderum og rammer til, så det fortsat kan eksistere, så der er mulighed for dynamiske relationer på kulturområdet.

Kl. 15.00

Vi har haft et turbulent år, vi, der arbejder med kultur. Vi har nedsat en arbejdsgruppe inden for Nordisk Råd, som har opnået en god dialog med Ministerrådet og på den måde fået indflydelse på beslutningerne om det kulturelle indhold i den nye struktur, som Ministerrådet og Nordisk Råd vedtog sidste år i Island ved den 57. session.

Når jeg snakker om kultur, hæfter jeg mig ved redegørelsens omtale af rapporten på side 13. Det er en rapport med omfattende forslag på kulturområdet til mobilitetsprogrammet. Der står i redegørelsen om rapporten:

»Rapporten og forslagene blev godt modtaget af hele kulturfeltet blandt andet på Nordisk Kulturforum ...«.

Det vil jeg gerne sætte et stort spørgsmålstegn ved, for det var ikke sådan, jeg oplevede det. Jeg oplevede nemlig ikke, at hele kulturfeltet modtog den rapport godt. De, jeg fik kontakt med, var bestemt ikke positive, og det var ganske mange. Jeg mener, at det var det efterfølgende politiske arbejde, der fulgte op på Kulturforum, ikke mindst det arbejde, der blev lavet af vores lille arbejdsgruppe for Nordisk Råd sammen med ministrene, der gjorde, at rammerne for det kulturelle samarbejde blev lagt, så samarbejdet nu kan gøres muligt.

Jeg finder også, at det i den sammenhæng er interessant, hvordan administrationskontorets arbejde, som bliver kaldt Kulturkontakt Nord som arbejdstitel, kommer til udformning i praksis. Der er stadig væk et par, jeg vil kalde det hængepartier undervejs, som jeg er interesseret i at følge med i.

I redegørelsen hæfter jeg mig endvidere ved, at forskningen i det arktiske område stadig har høj prioritet. Det synes jeg er meget vigtigt og positivt. Vi må investere i forskning, som bl.a. afdækker klimaændringernes konsekvenser. Globalisering handler ikke kun om at skue udad og forstå forandringerne, men også om at skue indad og forstå vore egne styrker og kompetencer. Norden har så mange styrker, og de skal gø-